

“Δεν πληρώνω Δεν πληρώνω!”

...ούτε ένα ευρώ από την τσέπη μου!

Τα τελευταία χρόνια, εμείς οι φοιτητές/τριες, εργαζόμενοι/νες - άνεργοι/ες, γινόμαστε μάρτυρες σε μια άνευ προηγουμένου επίθεση σε όλα τα πεδία της καθημερινότητας μας. Πετσόκομμα μισθών και συντάξεων, μαζικές απολύσεις, αυξανόμενη ανεργία, φορολογικά χαράτσια αλλά και άνοδος των τιμών σε βασικά είδη διατροφής και πρώτης ανάγκης. Ένα ντελίριο μέτρων, εκβιασμών και τρομοκρατίας δίχως τελειωμό, με πρόσχημα την κρίση που δημιουργήσαν και θα συνεχίζουν να δημιουργούν για να παράγουν περισσότερο κέρδος τα αφεντικά μας. Σε μια προσπάθεια λοιπόν συνολικότερης αναδιάρθρωσης του καπιταλιστικού τρόπου παραγωγής, το εκπαιδευτικό σύστημα δεν θα μπορούσε να λείπει από όλο αυτό το πάζλ ριζικών μεταρρυθμίσεων. **Ο νέος νόμος πλαίσιο της Διαμαντοπούλου που υπερψηφίστηκε το καλοκαίρι έρχεται να ιδιωτικοποιήσει και να επιχειρηματοποιήσει περισσότερο τα πανεπιστήμια** προκειμένου να ξεπεραστεί η κρίση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση (πτυχία δίχως αντίκρισμα στην αγορά, αυξανόμενη ανεργία και αδυναμία μεγαλύτερης σύνδεσης του πανεπιστημίου με την παραγωγή).

Ωστόσο παρακάτω δεν θα θέλαμε να εστιάσουμε συνολικά στον νέο νόμο-πλαίσιο αλλά σε μια πτυχή του, που είναι η **κατάργηση της φοιτητικής μέριμνας και η μετακύλιση του κόστους εκπαίδευσης σε εμάς τους φοιτητές/τριες**. Τα σχέδια του υπουργείου θα επιφέρουν: την δραματική μείωση της κρατικής χρηματοδότησης στα ιδρύματα, την ιδιωτικοποίηση των φοιτητικών εστιών και το πέταμα δεκάδων φοιτητών στο δρόμο, την κατάργηση της φοιτητικής σίτισης, την κατάργηση της δωρεάν παροχής συγγραμμάτων (πλέον δε δικαιούσαι να πάρεις παραπάνω από ένα βιβλίο για κάθε μάθημα). Σίγουρα πολλά από αυτά στα οποία αναφερθήκαμε δεν αποτελούν μελλοντικές προβλέψεις αλλά τα βλέπουμε να εφαρμόζονται “αθόρυβα” με τον καιρό. Η ακριβή μεταφορά μας από το σπίτι στη σχολή και αντίστροφα (1,40 ευρώ και με τις τιμές των εισιτηρίων να φλερτάρουν με την αύξηση), η κοστολόγηση του φοιτητικού πάσο με την επίσημη χορηγία του Γερμανού Α.Ε μέχρι τις καθημερινές πληρωμές των αναλώσιμων υλικών-εργαλείων-εκτυπώσεων, τα οποία είναι πολυδάπανα και απαραίτητα για την παρακολούθηση των εργαστηρίων, αποτελούν παραδείγματα που έχουν κάνει πιο δυσβάστακτη την καθημερινότητα μας.

Να ξεκαθαρίσουμε εδώ ότι ο αγώνας ενάντια στις περικοπές της φοιτητικής μέριμνας και την αύξηση του κόστους φοίτησης μας δεν αποτελεί αγώνα για την υπεράσπιση του κρατικού -καπιταλιστικού χαρακτήρα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. **Αναγνωρίζουμε τον ταξικό χαρακτήρα και ρόλο της, ο οποίος δεν μπορεί να είναι άλλος από το να παράγει / να πειθαρχεί και να ταξινομεί τους νέους εργαζομένους για τις κάθε φορά ορέξεις της αγοράς και του κεφαλαίου.**

Η διεκδίκηση για την καθιέρωση της δωρεάν παροχής φοιτητικής μέριμνας για όλους δεν αποτελεί συντησιακό αίτημα αλλά ούτε και κομμάτι μιας κυρίαρχης ιδεολογίας που μιλάει για ένα ισχυρό κράτος κοινωνικών παροχών, όπως αυτή επικράτησε στα περίτρανα χρόνια του ΠΑΣΟΚ του 80' (σοσιαλδημοκρατία) προσπαθώντας να αφομοιώσει και να ενσωματώσει ριζοσπαστικούς αγώνες εκείνης της περιόδου που μίλαγαν για τα ζητήματα αυτά. Αντιθέτως, οι αγώνες αυτοί είναι αντικειμενικά ταξικοί αγώνες που στόχο έχουν να διεκδικήσουν τη δωρεάν εκπαίδευση - αναπαραγωγή της εργατικής μας δύναμης, η οποία μας σπαταλάει καθημερινά άπειρο χρόνο (στα υποχρεωτικά εργαστήρια, στις εξαντλητικές ώρες εργασιών και διαβάσματος στο σπίτι και στη σχολή, στις πτυχιακές και πρακτικές ασκήσεις-χαρτζιλίκια) και δεν καλύπτεται οικονομικά από κανένα κράτος ή αφεντικό αλλά μονάχα από την τσέπη μας, είτε άμεσα, είτε έμμεσα με φόρους.

Έχοντας υπόψη όλα αυτά, θεωρούμε επιτακτική την ανάγκη να προτάξουμε συλλογικά και συνειδητά την άρνηση πληρωμών του κόστους φοίτησής μας. Να οργανωθούμε σε δίκτυα - σχήματα ανά τμήμα και σχολή, να συναντηθούμε με τους συμφοιτητές μας, να επικοινωνήσουμε, να καλλιεργήσουμε σχέσεις αλληλεγγύης. Πέρα και ενάντια στον κυρίαρχο ατομισμό και την ενοχοποίηση, **να αναδείξουμε τα κοινά μας προβλήματα και να υπερασπιστούμε τα συμφέροντά μας.** Αυτά τα δίκτυα αλληλεγγύης και δράσης θα μπορούν στην πράξη να οργανώνουν : α) χαριστικά - ανταλλακτικά παζάρια (αναλώσιμα υλικά, εργαλεία, σημειώσεις), β) καταλήψεις σε αίθουσες των σχολών που παρέχουν εξοπλισμούς (τυπογραφικές μονάδες, φωτοτυπικά μηχανήματα κ.α) οι οποίοι δεν είναι προσβάσιμοι ώστε να τους οικειοποιούμαστε και να τυπώνουμε όλοι και όλες ελεύθερα, γ) σαμποτάζ σε ακυρωτικά μηχανήματα και ελεγκτές για να διεκδικήσουμε στην πράξη δωρεάν μετακινήσεις, δ) καταλήψεις πανεπιστημιακών χώρων και εστιών για την δωρεάν στέγαση, ε) μαζικές παραστάσεις για καθημερινή άρνηση πληρωμών στις λέσχες για δωρεάν σίτιση αλλά και ζ) μαζικές απαλλοτριώσεις συγγραμμάτων. Να οικοδομήσουμε εκείνες τις κοινότητες αγώνα μέσα και έξω από τις σχολές, που θα μπλοκάρουν τη χειροτέρευση των όρων και συνθηκών της φοιτητικής μας εργασίας και την υποτίμηση των ζώων μας συνολικότερα.

Να αρνηθούμε να πληρώσουμε το κόστος φοίτησής μας - το κόστος της εργασιακής μας αναπαραγωγής!

Να αποτελέσουμε κόστος για το κράτος και τα αφεντικά, να κερδίσουμε όλα αυτά που μας ανήκουν!

ΑΥΤΟΝΟΜΟ ★ ΣΧΗΜΑ

Σχολής Γραφικών Τεχνών & Καλλιτεχνικών Σπουδών, ΤΕΙ Αθήνας

assgths.espivblogs.net / assgths@gmail.com